قطع عارف به وصول نهایی، شروع کار او!

شاگرد ۱: چند سال پیش خدمت شما رسیدیم و سؤالی مطرح شد. شما این روایت را مطرح کردید و فرمودید کسی که در طریق است، مرحله‌ی بالاترش را می‌بیند و فکر می‌کند ... .

استاد: خیال می‌کند هیچ چیزی نیست. نمی‌دانم. من عبارتی را یادم هست. از کتاب مرحوم آشیخ محمد بهاری. کتاب خیلی خوبی دارند به نام تذکرة المتقین. جلوترها چاپ جیبی داشت. الآن چندین چاپ و ترجمه شده است. کسانی که ندیده‌اید این کتاب را یک دور مطالعه کنید. آشیخ محمد بهاری از علمای معروف هستند. هم بحث و هم شاگردی مرحوم آمیرزا جواد ملکی تبریزی بوده‌اند. این‌ها با هم، هم‌شاگردی بوده‌اند. خدا رحمتشان کند. تذکرة المتقین ایشان کتاب خوبی است. حاج میرزا جواد آقا چند کتاب دارند. آشیخ محمد هم چند کتاب دارند که این یکی از آن‌ها است. شاید این چیزی که شما گفتید را، من از تذکرة المتقین گفته‌ام. در حافظه‌ی من از فرمایشات بزرگان بوده است. ایشان یک جمله‌ای دارند که جمله‌ی خیلی مهمی است. اهمیت جمله را دقت کنید!

می‌گویند یک عارف به درجه‌ای که رسیده، محال است از آن درجه بالاتر برود مگر این‌که قاطع بشود بالاتر از این درجه‌ای که من رسیده‌ام، درجه‌ای نیست. این خیلی است. یعنی قاطع می‌شود «لیس وراء أباذان قریة». یک دفعه رفع طبق می‌شود: «لَتَرْكَبُنَّ طَبَقاً عَنْ طَبَقٍ»[1]. می‌بینند چه خبر بود! من رسیده بودم و گفته بودم بالاتر از این نیست! حال می‌بینم، دستگاه چه خبر است! آقای بهاری خیلی جمله‌ی بزرگی گفته بودند. محال است یعنی چه؟ یعنی تا مادامی که می‌گویی هنوز مانده است، هنوز به «لیس وراء أباذان» نرسیده‌ای! تازه وقتی می‌رسی و می‌گویی: «لیس وراء اباذان»، تازه وقتی است که بپری!

شاگرد: کسانی که به کوه می‌روند، همینطور می‌گویند. وقتی اول کوه می‌رسی، می‌گویی تمام می‌شود. وقتی می‌روی، می‌بینی هنوز مانده است. همینطور ... .

استاد: بله؛ قله‌ای پشت قله‌ها.

قضیه‌ی اطلاق، حرف دیگری بود. علی أی‌حال، خلاصه‌ی عرض بنده در «تحدید» این شد: حضرت علیه السلام که فرمودند: «محرم تحدیده»، مقصود حضرت علیه السلام این نیست که هویت غیبیه و ذات اقدس الهی در آن بستر تحدید هست، اما عقل نمی‌تواند حدی برای او بیاورد. اصلاً او از این بستر مبراء است. او أجل از شانیت بستر تحدید است و بالاتر از آن است. در عبارات بعدی شواهدی برای همین مطلب می‌آید.

و الحمدلله رب‌العالمین و صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین.

[1]. سوره‌ی انشقاق، آیه‌ی ۱۹.

بازبینی #1
ایجاد شده 24 ژوئیه 2024 14:00:06 توسط ... .
به روزرسانی شده 24 ژوئیه 2024 14:00:47 توسط ... .